టీచర్లకు మానసిక రుగ్మతలుంటే...

ఎ.ఎస్. నీల్

అనువాదం
డాక్టర్ సుంకర రామచంద్రరావు
ఎం.ఎ., పిహెచ్‌డి

టీచర్లకు
మానసిక రుగ్మతలుంటే...

ఎ.ఎస్. నీల్

అనువాదం: డాక్టర్ సుంకర రామచంద్రరావు
ఎం.ఎ; పిహెచ్‌డి

శివరామయ్య పబ్లికేషన్స్, హైదరాబాద్.
ఫోన్: 040-27407878

THE PROBLEM TEACHER (English)

By A.S. Neill

Translated by:
Dr. Sunkara Rama Chandra Rao
e.mail. ramachandraraos@yahoo.com
Mobile: 9866171256

Cover Design:

February 2012

Price: **Rs.75/-**

For Copies
1. S.Rama Chandra Rao
   H.No.2-2-18/30/B,
   F-102, Mithila Apartments
   D.D.Colony, Hyderabad - 500 013.

2. All Leading Book Shops

Composed at: Vasavi Graphics, Nallkunta, Hyd,
Mobile: 9618411148, 8143440047

Printed at:

విషయ సూచిక

1.	టీచర్ అంటే ఎవరు?	1
2.	టీచర్-రాజ్యాంగ యంత్రం	10
3.	టీచర్-అతని అహం (Ego)	22
4.	టీచర్-స్కూల్ సబ్జెక్ట్స్	28
5.	టీచర్-సైకాలజీ	34
6.	టీచర్-సెక్స్	41
7.	టీచర్-అతని ప్రతిష్ఠ	55
8.	ఉపాధ్యాయిని	64
9.	టీచర్-మతం	72
10.	టీచర్-అతని శిక్షణ	77
11.	టీచర్-పరీక్షలు	85
12.	స్కూల్లో తలలు, తలపులు (Head and Heart in the School)	92
13.	టీచర్-సమాజం	98
14.	స్వేచ్ఛ-భావి ప్రపంచం	116

ముందుమాట

విద్య అంటే కొన్ని మాటలు, వాక్యాలు బట్టీ పెట్టడం కాదు. విద్య అంటే అర్హతలు సంపాదించడం కాదు. విద్యకు ఉద్యోగసాధన లక్ష్యం కాదు. విద్య అంటే వీటన్నిటికీ మించినది. నిజానికి విద్య అనేది ఒక బాధ్యత, ఒక కట్టుబాటు, మనుష్యుల్ని తీర్చిదిద్దడం. వీటన్నిటినీ మించి మానవత్వాన్ని, ప్రకృతిని అర్థం చేసుకోడానికి విద్య సహకరిస్తుంది. విద్య అనేది చాలా సున్నితమైన మాట. దీన్ని లోతుగా అర్థం చేసుకోవలసి ఉంటుంది. విద్య అనేది జీవితాంతం నేర్చుకునే ప్రక్రియ.

ప్రాచీన భారత విద్యా వ్యవస్థ వ్యక్తిత్వ నిర్మాణం, విలువలు, నైతిక జీవనం, నిస్వార్థ జీవనాలను ప్రబోధించింది. నిరంతర సామాజిక అభివృద్ధికి దోహదం చేసింది. ఈ క్రమంలో విద్యావేత్తలకు ప్రత్యేక స్థానం కల్పించింది. ఆ రోజుల్లో విద్యావేత్తలు నాలెడ్జ్ వలంటీర్లుగా పనిచేస్తూ సమాజం, ప్రజల అవసరాలు తీర్చడానికి నిరంతరం సిద్ధంగా ఉండేవారు. అటువంటి విద్యావేత్తలు కూడా నిరంతరం విద్యాభ్యాసం చేసేవారు. వారి జీవితమంతా రోజువారీ భోజనంతోపాటు దాతృత్వంపై ఆధారపడి ఉండేవి. వారికి సొంత ఇల్లు కాని ఆస్తులుగాని ఉండేవికావు. విద్యావేత్తల జీవితం కఠినంగా ఉండేది. ప్రతి ఒక్కరూ వారిని ఎంతగానో గౌరవించేవారు. ప్రతి ఒక్కరూ వారికి ఎంతో మర్యాద ఇచ్చేవారు. వారి సముఖంలో గ్రామీణ సమాజపు బాధలన్నీ తీరేవి. సమస్యలు పరిష్కారమయ్యేవి. ఇటువంటి విద్యావేత్తల సముఖంలో ప్రజలు భద్రంగా ఉండేవారు. నిజానికి వారే ప్రాచీన ఋషులు. వారిని సమాజమంతా గౌరవించేది. వారు సమాజానికంతటికీ మార్గదర్శులుగా ఉండేవారు.

కాని ప్రస్తుత సమాజంలో విద్య ధనార్జనకు మరింత ధనార్జనకు సాధనమైంది. ట్యుటోరియల్ కాలేజీలు, కోచింగ్ సెంటర్లు, సంస్థలు, కాలేజీలు, విశ్వ విద్యాలయాలలో పెట్టుబడులు పెట్టి లాభాల పంట పండించుకుంటున్నారు. ప్రతి ఉపాధ్యాయుడు ఈ విషవలయంలో చిక్కుకుంటున్నాడు. ధనార్జనకు జరిగే కృషిలో టీచర్ పనిముట్టుగా మారిపోయాడు. ఈ క్రమంలో సామాజిక వ్యవస్థ ఏర్పాటు చేసుకున్న నియమాలన్నిటినీ గాలికి వదిలేశారు. ఈ పరిస్థితులు మానవ జీవితానికే ఆటంకంగా తయారయ్యాయి. తత్ఫలితంగా భూగోళం అనుకుంటున్నదానికంటే ముందుగానే ధ్వంసమయ్యే పరిస్థితులు దాపురించాయి.

విద్యా ప్రమాణాలు దిగజారుతున్న ప్రస్తుత తరుణంలో ఎ.ఎస్.నీల్ సుదీర్ఘ అనుభవంలో రూపొందించిన విస్తృత ప్రజాదరణ పొందిన పుస్తకాలలో ఒకటైన 'ది ప్రాబ్లమ్ టీచర్' ను తెలుగులో 'టీచర్లకు మానసిక రుగ్మతలుంటే...' అనే

పేరుతో డాక్టర్ సుంకర రామచంద్రరావు అనువదించారు. ఈ రోజున ఇటువంటి పుస్తకాల అవసరం ఎంతైనా ఉంది. రామచంద్రరావు సులభమైన తెలుగులో దీన్ని అనువదించారు. విజ్ఞానులకు, విద్యావేత్తలకు, విధాన నిర్ణేతలకు విద్యావ్యవస్థను మార్పుచేసి అభివృద్ధి చేసుకోడానికి ఈ పుస్తకం మార్గదర్శకమవుతుందనడంలో ఎటువంటి సందేహం లేదు. ఈ పుస్తకం చదువుతున్నపుడు, పశ్చిమ దేశాల ప్రజలు విద్యా వ్యవస్థను మార్చుకోడానికి చేస్తున్న కృషిని చూసి నేను ఆశ్చర్యపోయాను. వారు ఎ.ఎస్.నీల్ తన విస్తృత అధ్యయనంతో ముందుకు తెచ్చిన అభిప్రాయాలు అర్థం చేసుకోడానికి ఆచరణలో పెట్టడానికి ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు. విద్యార్థులను సైన్యంతోను, టీచర్లను సైనికాధికారులతోను ఎ.ఎస్.నీల్ పోల్చారు. ఈ పోలిక ఎంతో ఆసక్తి కలిగించేది. విద్యార్థులు కూడా సైనికుల మాదిరిగా అధికారుల ఆదేశాలను పాటిస్తున్నారని నీల్ చెప్పిన విషయంలో వాస్తవం ఉంది. ప్రస్తుత విద్యా విధానం క్రమశిక్షణ కారుమబ్బుల్లో చిక్కుకుందని, విజ్ఞానం విడి భాగాలుగా మారిపోయిందని నీల్ చెప్పింది అక్షరాలా నిజం. స్వేచ్ఛతో కూడిన అన్వేషణ విస్తృత విజ్ఞానంతో కూడిన ఆలోచన అలవరచుకోవాలని నీల్ చెప్పిన మాటలు అందరు గుర్తుంచుకోవాలి. ప్రస్తుత వాతావరణంలో విద్యావేత్తలు, ప్రమోటర్లు, మేనేజర్లు మేధస్సుకు పదును పెట్టడంలో డాక్టర్ రామచంద్రరావు పుస్తకం సఫలీకృతమవుతుందనడంలో సందేహం లేదు. బాధ్యతా రహితమైన డబ్బు సంపాదించే యంత్రాలను కాకుండా సమాజంపట్ల, తోటి మానవులపట్ల బాధ్యతాయుతమైన మానవులను తయారు చేయడానికి ఈ పుస్తకం ఎంతగానో సహకరిస్తుంది. లేని పక్షంలో ఎవరికీ బద్దులుకాని అటు సమాజానికి, ఇటు దేశానికి చెందని కిరాయి సైనికులు మాత్రమే విద్యా వ్యవస్థలో పుట్టుకొస్తారు. వారు కేవలం డబ్బుకు మాత్రమే ప్రాధాన్యం ఇస్తారు.

చివరగా నేను చెప్పదలచుకున్నదేమంటే ఈ రోజున ప్రకృతిని పరిరక్షించుకోవడం, మానవత్వాన్ని ఆచరించడం మానవజాతి అత్యున్నత ధర్మం. ప్రతి పౌరుడు ఈ లక్ష్య సాధనకు నిజమైన విద్య దోహదం చేస్తుంది.

ప్రొఫెసర్ రమేష్ ఆర్ రెడ్డి
ఫార్మర్ డీన్, ఫాకల్టీ ఆఫ్ ఇంజినీరింగ్,
ఫార్మర్ ప్రిన్సిపాల్, యూనివర్సిటీ కాలేజ్ ఆఫ్ ఇంజినీరింగ్,
ఉస్మానియా యూనివర్సిటీ, హైదరాబాద్.
జనవరి 19, 2012, హైదరాబాద్.

1. టీచర్ అంటే ఎవరు?

"నువు పెద్దవాడివైనాక ఏమవుదామనుకుంటున్నావు?" అని వందలసార్లు అనేకమంది పిల్లలను అడిగాను. ఎవరో ఒక విద్యార్థిని మాత్రమే 'టీచర్‌నవుతా' అని జవాబిచ్చింది. ఆ తరువాత ఆమెకు మానసిక రుగ్మతలున్నందువల్ల స్కూలునుంచి పంపించవలసి వచ్చింది.

అయినప్పటికీ పిల్లలు-స్కూళ్లు, టీచర్ ఆటలు ఆడుతూనే ఉంటారు. పిల్లల్లో శక్తి ప్రదర్శించుకోడానికి టీచర్ కావాలని కోరుకుంటారు. టీచర్‌గా ఉంటే అనేకమంది పిల్లలపై అధికారం ఉంటుందనేది వారిని ఆకర్షిస్తుంది. అందువల్ల ఆఆటలు ఆడతారు. కాని టీచర్లు కావడానికి వారు ఇష్టపడరు. టీచర్లు కావడానికి పిల్లలు ఎందుకు ఇష్టపడరంటే టీచర్లంటే పాఠాలతో సంబంధం ఉన్నవాడు. పాఠ్య పుస్తకాలనుంచి ఎప్పటికీ దూరంగా ఉండాలని సగటు విద్యార్థులు కోరుకుంటారు. ఇది పైకి కనిపించే కారణం. కానీ లోతుగా ఆలోచించినపుడు-టీచర్ మందబుద్ధి అని బతికినంతకాలం స్కూల్‌లోనే ఉంటాడని పిల్లలు గ్రహించగలుగుతారు. తాము పైకి ఎదగాలని కోరుకుంటున్నందువల్ల టీచర్లుగా కావడానికి ఇష్టపడరు. అంతే కాకుండా పెద్దల జీవితాన్ని ఎదుర్కోడానికి భయపడే పీటర్‌పాన్ వంటి వాడు టీచర్. ప్రతి టీచర్ కూడా జీవితమంతా బాల్యంలోనే ఉండిపోతాడు.

ఎదుగుదలలేని టీచర్లను రెండు రకాలుగా విభజించవచ్చు. ఒక రకం బాల్యంలోనే ఉండిపోటానికి ఎంతగానో ప్రేమిస్తారు. రెండో రకం తాము ఎదగలేక పోయినందుకు ద్వేషం పెంచుకుంటారు. మొదటిరకం వారిని "పుట్టుకతోనే టీచర్లని" మనం అంటుంటాం. రెండో రకం-ద్వేషంతో కూడుకున్న క్రమశిక్షణావాదులు. పుట్టుకతోనే టీచర్లుగా గుర్తింపు పొందిన వారితో సమస్యలేదు. వారు తమ పనిని, పిల్లలను ప్రేమిస్తారు. పిల్లలు వారిని ప్రేమిస్తారు. వీరు 40 సంవత్సరాలు దాటేసరికి నిరాశావాదులుగా తయారై యాంత్రికమైన చిరునవ్వుకు అలవాటు పడిపోతారు. అందువల్ల వీరు ఈ వయసుకు చేరుకోగానే పెన్షన్ ఇప్పించి పంపివేయాలి. క్రమశిక్షణావాదులైన టీచర్లను టీచర్ ట్రైనింగ్ కాలేజి నుంచి రాక మునుపే పెన్షన్ ఇప్పించి పంపివేయాలి. వీరు ప్రమాదకారులు. మానసికంగా వీరు నాలుగో తరగతిలో ఉండే జగడాలమారి స్థాయిలో ఉండిపోతారు. కానీ టీచర్ జగడాలమారి ప్రతిసారీ గెలుపు సాధిస్తూనే ఉంటాడు. పుట్టుకతో టీచర్లైన వారు ప్రేమ పూరితమైన పీటర్‌పాన్. క్రమశిక్షణావాది ఆధిపత్యం చెలాయించే పీటర్‌పాన్. ప్రేమ సూర్యుని వంటిది. పిల్లలకు చేరువగా ఉంటుంది. ఆధిపత్యం చీకటి వంటిది. పిల్లలను భయకంపితులను చేస్తుంది.

ఇప్పుడు మానసిక రుగ్మతలున్న టీచర్‌ను నిర్వచించడానికి ప్రయత్నిద్దాం. అతను తనలోని బాలుడిని, ఇతరులలోని బాలుడిని కూడా ద్వేషిస్తాడు. ఈ కారణంగా వారు తమ ఉద్యోగాన్ని ద్వేషిస్తుంటారు. ప్రస్తుత నాగరిక సమాజంలో టీచర్ వృత్తి నిరుపయోగమైందని వారు ద్వేషం పెంచుకోరు. వారి జగడాలమారి వ్యక్తిత్వం కారణంగా వృత్తిని ద్వేషిస్తుంటారు. పిల్లలను ప్రేమించేవారు పిల్లలను ఇబ్బందిపెట్టి, భయపెట్టే విద్యలోని అలంకారాలన్నిటినీ ద్వేషిస్తారు. విద్యార్థుల స్వేచ్ఛను, సంతోషాన్ని హరించే ద్వేషపూరితమైన క్రమశిక్షణ, శిక్షలు అమలు చేయాలని పిల్లలను ద్వేషించేవారు కోరుకుంటారు.

దాగివున్నదాన్ని రాబట్టడమే విద్య (education) అనే మాటకు అర్థం. పిల్లలకు తెలిసినదాన్ని రాబట్టడంలో విజయం సాధించే టీచర్లే నిజమైన టీచర్లని చెబుతారు. కానీ ఇది పరిమితమైనది. ఒక రకంగా చెప్పాలంటే ఇది తప్పుడు నిర్వచనం. పిల్లల మనసుకు ఎక్కించడానికి టీచర్ కృషి చేయాలనే భావం సరైంది కాదని అందరికీ తెలుసు. పిల్లలకు తెలిసింది రాబట్టాలనుకోడం కూడా సరైందికాదు. మంచి టీచర్ రాబట్టే ప్రయత్నం చెయ్యడు. అతను సమర్పించుకుంటాడు. పిల్లలకు ప్రేమను పంచుతాడు. ప్రేమ అంటే నేను చెప్పే అర్థమేమంటే–ఆమోదం తెలపడం. లేదా స్నేహ స్వభావం, మంచి స్వభావం అనుకోవచ్చు. మంచి టీచర్, పిల్లలను అర్థం చేసుకోవడమేకాదు. పిల్లలకు ఆమోదం తెలుపుతాడు. సబ్జెక్ట్ బోధించడంలో సామర్థ్యం ఎంత అనే అంశం తక్కువ ప్రాధాన్యత కలిగినది. టీచరంటే పిల్లలు భయపడుతున్నారా?...ఇది ఏ టీచర్‌కైనా వర్తించే గీటురాయి. పిల్లలు భయపడు తున్నారంటే–ఆ టీచర్ చెడ్డవాడే. వారు నూటికి నూరుశాతం ఫలితాలు సాధిస్తున్నప్పటికీ ఆ టీచర్లు చెడ్డవారే! టీచర్‌కు పిల్లలు గౌరవం ఇస్తున్నారంటే ఆ టీచర్ విఫలమైనట్టే. ఎందుకంటే గౌరవించడంలో భయం ఇమిడివుంది. పిల్లలు, టీచర్‌ను పిచ్చిగాడిదా! అని సంబోధించని పక్షంలో ఆ టీచర్‌ను ప్రమాదకారిగా పరిగణించాలని నేను పాటికి పదిసార్లు చెబుతున్నాను.

కేవలం ప్రజలకు షాక్ ఇవ్వడానికి నేను అప్పుడప్పుడు అర్థసత్యాలు రాస్తున్నానని కొంతమంది సమీక్షకులు, ఇతర విమర్శకులు ఆరోపిస్తున్నారు. 'పిచ్చిగాడిదా' పరీక్ష కూడా ఇటువంటి అర్థ సత్యాలలో ఒకటని వారంటున్నారు. నాకు సంబంధించినంత వరకు విద్యకు సంబంధించి ఇది ముఖ్యమైన వాస్తవం. పిల్లలతో పిచ్చిగాడిద అని పిలిపించుకోడం టీచర్ నిజాయితీకి, పిల్లల నిజాయితీకి సంబంధించిన ఉన్నతమైన పరీక్ష. పిచ్చిగాడిదా అన్న సంబోధనకు చిరునవ్వుతో స్పందించే వ్యక్తికి ఈ విషయం తెలుసు. పిచ్చిగాడిద సంభోదనకు కోపంతో స్పందించే వ్యక్తి, తాను పిచ్చిగాడిదేనని

ఆమోదించడానికి సాహసించలేకపోతున్నాడనేది సత్యం. ఎవరూ నిజాయితీపరులు కారు. కాని ప్రతిష్ఠతో తనను తాను కాపాడుకోవాలని ప్రయత్నించే వ్యక్తి ఎట్టి పరిస్థితులలోను నిజాయితీపరుడు కాలేడు. అంతేకాదు అతనికి నయం చెయ్యడం కూడా సాధ్యం కాదు. ప్రతిష్ఠతో భయాన్ని కప్పిపుచ్చు కోడానికి ప్రయత్నం జరుగుతున్నందువల్ల నయం చేయడం సాధ్యం కాదు. దొరికిపోతామనేదే ఈ భయం.

చెడ్డ టీచర్‌కన్నా మంచి టీచర్ చైతన్యవంతుడై ఉంటాడు. నేను 27 సంవత్సరాల వయసులో కన్నా ప్రస్తుతం మరింత చైతన్యవంతుడనయ్యాను. అందువల్ల నేను ఇంతకు పూర్వం కన్నా మంచి టీచర్‌ను. స్పెల్లింగ్ పొరపాట్లు చేసిన విద్యార్థులను నేను ఇంతకు పూర్వం దండించేవాడిని. పిల్లలు ఎలా ఉంటారనేది తెలియకపోవడమే దీనికి కారణం. నేను సంప్రదాయికంగా చేసే పనినే (దండించడం) అనాలోచితంగా చేసేవాడిని. టీచర్ ఎల్లప్పుడూ ఆధిపత్యం చెలాయించాలనే సూత్రాన్ని నేను అప్పుడు ఆమోదించాను. ఏదో ఒక రోజున క్లాసు నా అదుపు తప్పిపోతుందని ఆ రోజుల్లో నిరంతరం భయపడేవాడిని.

క్లాసు పూర్తిగా నా అదుపు తప్పిన నాటినుంచి నేను మంచి టీచర్‌నయ్యాను. విద్యార్థులను తన పక్షంలోకి తీసుకోవడానికి ప్రతిష్ఠ కోల్పోడానికి సిద్ధమయినపుడే ఇది సాధ్యమవుతుందని తెలుసు కోగలిగాను. నేను తోలు బెత్తాన్ని శాశ్వతంగా వదిలించుకున్నప్పుడు పిల్లలు నేనంటే భయం పోగొట్టుకున్నారు. వింతగొలిపే విషయం ఏమంటే నేను తోలుబెత్తంతో పిల్లలను కొట్టేటపుడు నన్ను మంచి టీచర్ అని ప్రశంసించేవారు. ఈ పరిస్థితిలో సైన్యంలో సార్జెంట్‌ను కూడా మంచి ఇన్‌స్ట్రక్టర్‌గా భావించవచ్చు. ఈ పోలిక చాలా ఆసక్తి కలిగిస్తుంది. సైన్యంలో సార్జెంట్ లేదా అతని కమాండింగ్ ఆఫీసర్‌కన్నా ఎక్కువ చైతన్యం కలిగి ఉంటాడు.

సైనికాధికారులు జెంటిల్మన్‌లుగా, సైనికులు అనాగరికులుగా పరిగణలోకి వచ్చిన నాటి నుంచి సైనిక క్రమశిక్షణ కొనసాగుతున్నది. సైనికుల బ్యారెక్‌లలో గుచ్చే ఇనుప తీగె, మెరిసే దుస్తులు, ఇతర వస్తువులు కొనసాగడాన్ని బట్టి మామూలు సైనికులకు ఆలోచించే హక్కు లేదనే సంప్రదాయం ఇంకా అమలులో ఉన్నట్టు స్పష్టమవుతున్నది. యుద్ధం ఎందుకు జరుగుతున్నదీ సైనికునికి తెలియకపోతే పెద్ద తేడా ఏమీ ఉండదు. కానీ అతను మురికి బూట్లతో కవాతుకు వస్తే మాత్రం తీవ్రమైన పరిణామాలుంటాయి. ఇదే విధంగా స్కూల్లోకూడా జీవితమంటే ఏమిటో, విద్య ఏమి నేర్పుతున్నదో తెలియకపోయినప్పటికీ ఫ్రాన్స్‌లో ప్రవహించే నదుల గురించి తెలుసుకోవడం ముఖ్యం. సహజంగానే ఇటువంటి స్కూళ్లలో చైతన్యం లేని సార్జెంట్ మాదిరిగా టీచర్‌కు అంతులేని అధికారం ఉంటుంది. స్కూలుకు సంబంధించిన ఇనుప చువ్వలు, మెరుగులు అతను

అమలు చేస్తాడు. మూర్ఖపు వ్యవస్థలో మూర్ఖుడైన వ్యక్తి విజయం సాధించడానికి అవకాశాలు ఎక్కువగా ఉంటాయి. సైన్యంలో సార్జెంట్లు, సైన్యం నుంచి వెలుపలికి వచ్చిన తరువాత ఏమి చేస్తారో నాకు తెలియదు. అయితే వారు సినిమాహాళ్లు, హోటళ్లు, ఆఫీసులగేట్ల దగ్గర మాత్రమే పనిచేయగలుగుతారని, అంతకంటే సృజనాత్మక కృషి చేయలేరని మనం తేలికగా ఊహించుకోవచ్చు. అదృష్టవశాత్తు టీచర్లకు పెన్షన్ వస్తుంది. అందువల్ల టీచర్ల పరిస్థితి సైనికుల పరిస్థితికన్నా మెరుగ్గా ఉంటుంది. లేనిపక్షంలో పైన చెప్పిన గేట్ల దగ్గర పోటీ చాలా ఎక్కువగా ఉండేది.

అల్లరి మూకలకంటే క్రమశిక్షణ కలిగిన సైన్యం పటిమతో పోరాడ గలుగుతుందని సైనిక క్రమశిక్షణను సమర్థించే వారు వాదిస్తారు. వారు క్రమశిక్షణ, క్రమశిక్షణ అని మొత్తుకుంటారు. కానీ ఒక ఆలోచనతో లేదా ఒక ప్రయోజనం కొరకు సాగే పోరాటంలో నెలకొనే క్రమశిక్షణ నిజమైన క్రమశిక్షణ అవుతుందని వీరు గ్రహించలేరు. ఇటలీ సైన్యం మంచిదికాదని చాలామంది చెప్పారు. స్పెయిన్‌లో ఇంటర్నేషనల్ బ్రిగేడ్‌లోని ఇటలీసైన్యం అత్యున్నతమైనదని అందరూ అంగీకరిస్తారు. ఇనుప చువ్వలు, మెరిసే దుస్తులు, బూట్లు వ్యవస్థ కోసమే తాము పోరాటం చేస్తున్నట్టు భావించే సైన్యం కన్నా తాము నమ్మిన దానికోసం పోరాడే సైన్యం ఉన్నతంగా ఉంటుంది. ఎర్రసైన్యం శక్తి వారి సంఖ్యలోను, వారికున్న యాంత్రిక సమర్థతలోను లేదు. కాని ఎర్రసైన్యంలో ప్రతి ఒక్కరికీ రాజకీయాలు బోధిస్తారు. చైతన్యంతో పోరాడేవారికి మూడింతలు సామర్థ్యం ఎక్కువగా ఉంటుంది. మందబుద్ధి కూడా ఈ విషయం తేలికగా గ్రహించగలుగుతాడు.

మంచిది. మనం సైనిక బ్యారెక్‌లను వదిలిపెట్టి, స్కూల్ బ్యారక్‌ను చూద్దాం. ఇనుప చువ్వలు, మెరుగులకు సమానమైనవి. స్కూల్లో చాలానే ఉంటాయి. దీర్ఘ భాగహారాలు, ఈక్వేషన్లు, రాజులు, యుద్ధాలకు సంబంధించిన తేదీలు, చరిత్రలు, వ్యాకరణం, మృత భాషలు ఇంకా అనేకం ఉంటాయి. వీటిలో శిక్షణ ఇచ్చి యువ సైనికుడిని జీవితంలో పోరాటానికి సిద్ధంచేస్తాం. ఇనుప చువ్వలు, మెరుగులు జీవితానికి ముఖ్యమైనవని మన విద్యా సార్జెంట్లు దురదృష్టవంతులైన పిల్లలకు చెపుతారు. రాజ్యాంగ యంత్రం వారికి మద్దతుగా నిలుస్తుంది.

మా స్కూలు జూనియర్ హాకీటీమ్ గత శీతాకాలంలో ఒక ప్రిపరేటరీ స్కూల్ టీమ్‌తో ఆడింది. ఆ రోజు చలి, గాలి తీవ్రంగా ఉన్నాయి. నా లాంగ్ కోటు వేసుకొని వణుకుతూ నిలుచున్నాను. ప్రిపరేటరీ స్కూలు హెడ్‌మాస్టర్ స్కూల్ విద్యార్థులందరినీ హాకీగ్రౌండ్‌కు తీసుకువచ్చాడు. వారిలో ఐదారు సంవత్సరాల వయసున్న పసివాళ్లు కూడా ఉన్నారు. పిల్లలందరినీ హాకీ గ్రౌండ్‌కు గజందూరంలో నిలబెట్టాడు. ఎవరైనా

కదిలితే ఆ హెడ్మాస్టర్ గద్దించేవాడు. ఏ దేశంలోనైనాసరే క్రీడాకారులు పైకి రావాలంటే ముందుగా పిల్లలు స్కూల్లో ఆడే మ్యాచ్‌లు చూసి తీరాలని ఆరోజు విద్యార్థులకు మధ్యాహ్నం ఇనుప చువ్వలు, మెరుగుల పాఠం.

ఆ హెడ్మాస్టర్ చాలా మంచివాడు. ఆటలు చూడడం ఆయనకు చాలా ఇష్టం. ఆటలుచూడడం తనకు ఇష్టం లేదని ధైర్యంగల పిల్లవాడెవరైనా చెబితే ఆయన ఆశ్చర్యపోవడం తథ్యం. ఆయన లైబ్రరీ చూస్తే బాగా చదువుకున్నవాడని, గౌరవనీయుడని తెలుస్తుంది. కానీ పిల్లల గురించి, విద్య గురించి ఆయనకు సరిగా తెలియదు. సైన్యంలో లాన్స్ కార్పొరల్‌కు చైతన్యం ఉండదు. అదేవిధంగా ఆయనకు కూడా పిల్లల విద్య గురించి చైతన్యం లేదు. ఈ స్కూల్‌లో హాకీ గేమ్ తరువాత మా స్కూల్‌లో ఆడడానికి ఆయన టీమ్‌ను తీసుకు వచ్చాడు. "ఈ దరిద్రం కూల.. టీమ్‌తోపాటు హెడ్మాస్టర్ కూడా వచ్చాడు. ఈ ఆటను గ్రౌండ్‌లో ఎవరూ తిట్టకూడదు" అని 11 సంవత్సరాల మా స్కూలు విద్యార్థి ఒకరు అనడం ఆయన విన్నాడు.

జీవితంపట్ల ఇనుప చువ్వలు, మెరుగులతో కూడిన ధోరణి అలవరచుకోవడం చాలా తేలిక. దీనికోసం ఏమాత్రం ఆలోచించనవసరంలేదు. ఒరిజినాలిటీ కూడా అవసరం లేదు. జీవితంలో స్వల్ప విషయాలను ఇది గొప్పవిగా చూపిస్తుంది. భయం కలుగజేస్తుంది. చలి ఎక్కువగా ఉన్నరోజున స్కూల్ మ్యాచ్ ఆడడం, ప్రపంచంలోని ఆర్ట్స్, సైన్స్ కన్నా కూడా ప్రముఖమైనదిగా తయారవుతుంది. అందువల్ల యూనివర్సిటీ విద్య ముగిసిన తరువాత ఎక్కువ మంది టీచింగ్‌లో చేరుతున్నారు.

ఈ రోజున టీచింగ్‌లో ఇనుపచువ్వలు, మెరుగుల విలువలు పోషించేవారిని ఆకర్షించడం తప్పనిసరి. ఈ వ్యక్తికి పిల్ల చేష్టల స్థాయి విలువలు మాత్రమే తెలుస్తాయి. ఎవరైతే ఏదైనా చేయగలరో వారు టీచింగ్ చెయ్యలేరు అని బెర్నార్డ్ షా అన్నారు. ఇది అక్షరాల నిజం. గొప్పవారెవరూ విద్యాబోధనకు పనికిరారు. యూనివర్సిటీలో రసాయనశాస్త్రం అధ్యయనం చేసినవారు విద్యార్థులకు సల్ఫ్యూరిక్ యాసిడ్‌లో జింక్ ముంచినపుడు ఏమి జరుగుతున్నదో చెబుతుంటారు. ఇది మన విద్యావ్యవస్థకు పట్టిన విషాదం. సైనిక వ్యవస్థ ఎంతో మూర్ఖమైనది. అయినప్పటికీ సైన్యంలో జనరల్స్‌కు కొత్తగా సైన్యంలో చేరుకున్నవారికి కవాతు నేర్పే పని చెప్పరు. కాని విశ్వవిద్యాలయాలలో ప్రొఫెసర్లు చిన్న చిన్న విషయాలు బోధిస్తూ కాలం వెళ్లబుచ్చుతుంటారు.

నా అభిప్రాయం చెప్పాలంటే ప్రపంచంలోని ఉద్యోగాలన్నిటికంటే ఉపాధ్యాయ వృత్తి అనాసక్తి కలిగించేది. నేను ప్రభుత్వ పాఠశాలలో బోధించేటప్పుడు ప్రతిసారి వేసవి సెలవుల తరువాత స్కూలుకు తిరిగి వచ్చినప్పుడు నా ప్రాణాలన్నీ కుంచించుకు పోయినట్టు

అనిపించేది. సంవత్సరమంతా పాత పాఠాలే మళ్లీ చెప్పాల్సి వచ్చేది. అదేస్కూల్, అదే గ్రౌండ్. అర్థమెటిక్స్, ట్యూడర్ వంశీకుల కాలం, బ్రెజిల్‌కు ఎగుమతులు, విసుగు కలిగించే అవే పాఠాలు. సగటు టీచర్ జీవితమంతా ఈ విసుగును భరించవలసిందే! లాన్స్ కార్పొరల్ వంటి వ్యక్తి మాత్రమే ఈ పరిస్థితులకు అనువుగా తన మైండ్ మలుచుకోగలడు. అతను మాత్రమే స్కూలు గది గోడలకు, ఎడ్యుకేషన్ బోర్డు నిబంధనలకు పరిమితమైన ప్రపంచాన్ని భరించగలడు. అయితే లాన్స్ కార్పొరల్ వంటి స్కూల్ టీచర్, ద్వేషిగా ఎలా తయారవు తున్నాడనే ప్రశ్న తలెత్తుతుంది. నేను సైన్యంలో పనిచేసినపుడు కమాండింగ్ ఆఫీసర్ కన్నా కార్పొరల్స్, సార్జెంటు నాకు ఎక్కువ భయం కలిగించేవారు. పెరేడ్‌లో కమాండింగ్ ఆఫీసర్ దూరంగా ఉండడం దీనికి కారణం కావచ్చు.

ద్వేషిస్తూనే విధులు నిర్వహించడమనేది చట్టానికి సంబంధించినది. స్కాట్స్ రెజిమెంట్‌లో శిక్షణ పొందుతున్నప్పుడు నా దగ్గర మంచి రైఫిల్ ఉండేది. నేను దాన్ని చాలా జాగ్రత్తగా చూసుకునేవాడిని. మరొక వ్యక్తి కాల్పులు ప్రాక్టీస్ చేయడానికి అవసరమని ఒక రోజున నా దగ్గర నుంచి రైఫిల్ తీసుకు వెళ్ళారు. నాకు తుప్పుపట్టిన పాత రైఫిల్ ఇచ్చారు. నేను రెండు గంటల పాటు దాన్ని శుభ్రం చేశాను. కాని తరువాత ఇన్‌స్పెక్షన్ రోజున రైఫిల్‌కు తుప్పుపట్టిందని నాకు జరిమానా విధించారు. నేను వివరించడానికి ప్రయత్నం చేశాను. కాని నోరు మూసుకోమని చెప్పారు. రైఫిల్స్ ఇన్‌చార్జ్ సార్జెంట్ నాకు స్నేహితుడు కావడంతో నేను శిక్ష తప్పించుకోగలిగాను. నేరం బయట పడకుండా అతను నన్ను కాపాడాడు. చట్ట ప్రకారం నాది తుప్పుపట్టిన రైఫిల్. అదినేరం. సాకులు, కారణాలకు చోటు లేదు. కారణాలు చూపించే ప్రయత్నం చేయొద్దు. నేరం అంగీకరించు. అని సీనియర్ సైనికులు మాకు సలహా చెప్పేవారు. ఇది ఎల్లప్పుడూ తెలివైన మార్గం. కారణాలు చూపిస్తే సార్జెంట్ ఏదో ఒక రూపంలో దాష్టీకం చూపిస్తాడు.

నేను స్కూల్లో కూడా ఇటువంటి పరిస్థితులనే చూశాను. నేనొకసారి క్రూరంగా శిక్షించే హెడ్మాస్టర్ దగ్గర పని చేశాను. డల్‌గా ఉండే ఒక పిల్లవాడు ఒక పాఠం నేర్చుకోలేకపోయేవాడు. అతన్ని ప్రతి ఉదయం బెత్తంతో కొట్టేవారు. అతని కుడి చేయి అతని కళ్ల మాదిరిగా ఎప్పుడూ ఎర్రగానే ఉండేది. ఆ పాఠం నేర్చుకు తీరాలన్నది చట్టం. కారణాలు చూపడం లేదాగడువు కోరడం ఎట్టి పరిస్థితులలోను సాధ్యం కాదు. ఇది దశాబ్దాల క్రితం జరిగింది. కానీ ఇటీవల స్కాట్లండ్‌లో ఒక మహిళ నుంచి నాకు జాబు వచ్చింది. తనపిల్లవాడు డిక్టేషన్‌లో రెండు కన్నా ఎక్కువ స్పెల్లింగ్ పొరపాట్లు చేస్తే టీచర్ బెత్తంతో తీవ్రంగా కొడుతున్నట్టు ఆమె తెలిపింది. అతని టీచర్ ఒక యువతి. ఇది మూర్ఖత్వమా లేదా క్రూరత్వమా?

మనుషులు మాత్రమే క్రూరంగా ఉంటారు. జంతువులు ఎప్పుడూ క్రూరంగా ఉండవు. పిల్లి, ఎలుకతో ఆటలాడడం సహజ స్వభావంతో పిల్లి ఆడే ఆట మాత్రమే. పిల్లి పెద్దదైనప్పటికీ ఈ లక్షణం ఉంటుంది. కొత్తవారంటే భయం లేదా సెక్స్‌పరమైన దాడి జరిగినపుడు మాత్రమే కుక్క కరవడానికి ప్రయత్నం చేస్తుంది. నాజీ సైనికుడు యూదు వృషణాలపై బూటుకాలితో తంతాడు. ముళ్ల పందిని చచ్చేవరకు తొక్కి చంపుతాడు. కానీ జంతు ప్రపంచంలో నాజీలకు సమానమైన క్రూరత్వం ఎక్కడా కనిపించదు. ఎలుకలు గనుక మాట్లాడగలిగితే, కొరడా దెబ్బలు కొట్టాలని కోరుతూ రోడెంట్ రివ్యూ పత్రికకు లేఖ రాయదు. ఇటీవల న్యాయమూర్తులు, ఇతర మెజిస్ట్రేట్‌లు కొరడా దెబ్బలు కొట్టాలని ఎక్కువగా శిక్షలు విధిస్తున్నారు. పెద్ద పెద్ద జంతువులు కూడా క్రూరమైనవి కావు.

అంతరాత్మ ఉన్నందువల్ల క్రూరత్వం తలెత్తుతుంది. తీవ్రమైన మత నమ్మకం దైవత్వంతో సంబంధంలేని క్రూరత్వానికి దోహదం చేస్తుంది. దక్షిణాఫ్రికాలోని 'కాల్వినిస్ట్ డచ్ రిఫార్మ్‌డ్ చర్చి' ఆదివాసీలపట్ల అనాగరికంగా ప్రవర్తించడంలో క్రూరత్వం ఏమీలేదని చెబుతున్నది. రోమన్ కాథలిక్ స్కూళ్లలో పిల్లలను కొడతారు. ఇంగ్లాండ్ రాజ్యాంగ యంత్రంలో చట్టబద్ధమైన మతం–ఉరితీయడం, జైళ్లలో కొరడాలతో కొట్టడం, స్కూళ్లలో దెబ్బలు కొట్టడం, నక్కలను వేటాడడాన్ని (fox hunting) ఆమోదిస్తున్నది. స్వీయద్వేషం యొక్క బహిర్గతరూపమే క్రూరత్వం. సహజమైన సత్యం, సంక్రమించిన అవాస్తవాల మధ్య వైరుధ్యం జనించి, అంతరాత్మలో స్వీయద్వేషం పుట్టుకొస్తుంది. అందువల్ల నైతికవాది మనుషులందరి కంటే క్రూరంగా ఉంటాడు. స్వీయద్వేషానికి భాష్యం చెప్పుకొని దాన్ని నైతిక చట్టంగా రూపొందించడం వల్ల ఈ విధంగా జరుగుతుంది. సైనికుడు యుద్ధంలో తోటి మనిషిని ఏమాత్రం వెనుకాడ కుండా చంపేస్తాడు. తన ప్రమేయం లేదని భావించే మామూలు పౌరుడు కూడా క్రూరంగా ప్రవర్తిస్తాడు.

ఎలుకల పట్ల వ్యవహరించే తీరులో మనం ఇది గమనించవచ్చు. గౌరవనీయుడైన వ్యక్తి ఎలుకను మరిగే నీటిలో వేసి చంపడం అవమానంతో కూడినదిగా పరిగణిస్తాడు. కానీ ఎలుకలను విషంపెట్టి చంపడానికి వెనుకాడడు. విషంతిన్న ఎలుక తీవ్రమైన బాధకు గురవుతుంది. ఈ బాధ తరువాత తెలిసినప్పటికీ ఇలాగే జరుగుతుంది. ఎలుకల నిర్మూలన వారోత్సవాలు భారీగా జరుపుతారు.

టీచర్ క్రూరత్వం కూడా ఇదే కోవకు చెందినది. పిల్లలను భయపెట్టి క్రమశిక్షణ అమలు చేయాలనే భావాన్ని సమాజం ఆమోదిస్తుంది. పిల్లలను శిక్షించినపుడు వారి తల్లిదండ్రులు కోర్టుకు వెళితే పదికేసుల్లో తొమ్మిది కేసులకు మెజిస్ట్రేట్ నుంచి తనకే మద్దతు లభిస్తుందని ప్రతి స్కూల్ టీచర్‌కు తెలుసు. అందువల్ల తాను పూర్తిగా అధికారం

చెలాయించవచ్చునని అల్పుడైన స్కూల్ టీచర్ భావిస్తాడు. ఈ పరిస్థితులలో బలహీనుడైన స్కూల్ టీచర్ కూడా తాను బలవంతుడనని భావిస్తాడు. అవసరమైతే పెద్ద శక్తులు తనకే మద్దతు ఇస్తాయని ఆయనకు తెలుసు. కేవలం బలహీనుడు మాత్రమే బెత్తంతో పాలన సాగించాలని కోరుకుంటాడు.

సమాజంలో, చట్టంలో క్రూరత్వం ఉన్నదని చెప్పినంతమాత్రాన సమస్య పరిష్కారం కాదు. ఇది వ్యక్తి అంతరంగం నుంచి వస్తుంది. అంటే ప్రతి ఒక్కరిలో క్రూరుడుగా మారడానికి అవకాశాలున్నాయని అంగీకరించక తప్పదు. అయితే క్రూరత్వం ప్రయోగించడానికి వృత్తి పరమైన పరిమితులుంటాయి. ఉదాహరణకు ఇటుకలతో గోడకట్టే వ్యక్తి శాడిజం ప్రదర్శించడానికి ఎక్కువ అవకాశం ఉండదు. పోస్ట్‌మాన్ స్వీయదేషాన్ని ఇతరులపై ప్రదర్శించడానికి అవకాశం ఉంటుందని నేననుకోను. అదృష్టవశాత్తు లేదా దురదృష్టవశాత్తూ టీచర్‌కు మాత్రం ఉన్మాదం ప్రదర్శించడానికి, దెబ్బలు తినే పిల్లలు సిద్ధంగా ఉంటారు. గోడలు కట్టే తాపీవాడు తన భార్యపై లేదా తోటివారిపై ఈ విధంగా క్రూరత్వం ప్రదర్శించే అవకాశం ఉండదు. తాపీవాడు భార్యపై లేదా తోటివారిపై క్రూరత్వం ప్రదర్శిస్తే సంఘ వ్యతిరేక శక్తిగా పరిగణిస్తారు. కాని టీచర్ మాత్రం రోజంతా పిల్లందరిపై క్రూరత్వం ప్రదర్శిస్తూనే ఉంటాడు. పైగా అటువంటి టీచర్‌కు మంచి టీచర్ అనే గుర్తింపు కూడా వస్తుంది. టీచర్‌కు తాపీవానికి తేడా ఏమంటే వారికి ఉన్న అవకాశం. టీచర్ తన ద్వేషం వెళిగక్కడానికి ఆ వృత్తి ఎంచుకున్నాడా? అనేది మనం ఊహించుకోవలసిందే!

పిల్లలను భయభ్రాంతులకు గురిచేసే టీచర్ అనే ఊహాజనితభూతాన్ని నేను సృష్టించినట్టు కనిపిస్తుంది. నిజమే నేను చూసిన క్రూరమైన టీచర్లందరి లక్షణాలు కలిపి నేను ఈ విషయాలు చెబుతున్నాను. "ఇటువంటి టీచర్లు ఈ రోజున లేరు. నువ్వు 40 సంవత్సరాలు వెనుకబడి ఉన్నావనే" తిరస్కారం కూడా ఎదురవుతుంది.

మంచిదే. నేనూ ఒప్పుకుంటున్నాను. నేను ఊహించిన టీచర్ ఎక్కడో కాని ఉండరు. అనేది కూడా ఒప్పుకుంటున్నాను. అదే సమయంలో ఈ టీచర్ మరో రూపంలో ఉన్నాడని స్పష్టం చేస్తున్నాను. ఇటువంటి మనస్తత్వం ఉన్న టీచర్ తన జీవితంలో పిల్లలను తాకకపోయినప్పటికీ ప్రమాదకారేనన్నది గుర్తుంచుకోవాలి. నేను కొంతకాలం క్రితం ఒక గ్రామీణ పాఠశాలను సందర్శించాను. తానెప్పుడో కాని బెత్తం ఉపయోగించనని ఆ స్కూల్ హెడ్మాస్టర్ నాకు చెప్పాడు. "ఇంతకు పూర్వం ఉన్న క్రూరమైన క్రమశిక్షణ" పోయిందని ఆయన చెప్పాడు. నాకు ఆయన క్లాసులన్నీ చూపించాడు.

ప్రతి క్లాస్‌రూపమ్‌లోకి మేము ప్రవేశించగానే పిల్లలంతా అదిరిపడి నిల్చున్నారు. వారు నా వంక చూడను కూడా చూడలేదు. హెడ్మాస్టర్‌పైనే వారి చూపులన్నీ

కేంద్రీకృతమయ్యాయి. కొంతమంది పిల్లలతో హెడ్మాస్టర్ మాట్లాడాడు. భయంతో వారంతా జవాబిచ్చారు. భయం కారణంగా వారిలో నిజాయితీలేదు. నేను సైన్యంలో ఉన్న రోజుల్లో సైనికాధికారి ఇన్‌స్పెక్షన్‌కు వచ్చినప్పటి సంగతి నాకు జ్ఞాపకం వచ్చింది. భయంతో అధికారి వంక చూడడం ఎలా ఉంటుందో నాకు తెలుసు. పిల్లల ఇత్తడి బొత్తాలు మెరుస్తుండటానికి హెడ్మాస్టర్ ఆమోదం తెలుపుతాడని నాకు తెలుసు. నేను కోపంతో, బాధతో ఆ స్కూల్ నుంచి తిరిగి వచ్చాను. ఆ హెడ్మాస్టర్ అనే దేవుడు భయంతో స్కూల్‌ను ఏలుతున్నాడు. ఆ విషయం ఆయనకు తెలియదు.

అందువల్ల నేను వాదించేదేమిటంటే స్కూలు పిల్లల మనసులో భయం ప్రవేశపెట్టడానికి వారిని కొట్టనవసరం లేదు. తాము భయంతో పిల్లలను ఏలుతున్నామనే నిజాన్ని వేలాదిమంది టీచర్లు గమనించరు. వారు ద్వేషాన్ని ఇస్తారు. కాని ప్రేమను ఇవ్వలేరు. ఆ స్కూల్‌లో నేనొక జోక్ చెప్పాను. నవ్వడానికి పిల్లలు భయపడ్డారు. తాము నవ్వడానికి ధైర్యం చెయ్యవచ్చునో లేదో తెలుసుకోడానికి వారు హెడ్మాస్టర్ వంక చూశారు. ఆయన జోక్‌ను పట్టించుకోలేదు. అందువల్ల చిరునవ్వు కూడా నవ్వలేదు. పిల్లలు కూడా ముఖాలు గంభీరంగా పెట్టుకున్నారు.

మానవత్వం ఆధారంగా మిమ్మల్ని నేనొక ప్రశ్న అడగదలచుకున్నాను. పిల్లలు కావాలనుకుంటే రోజంతా ఎందుకు నవ్వుతూ ఉండకూడదు? రోజుకు ఆరు గంటలపాటు చిన్న భూతాల మాదిరిగా ఉండే పిల్లలు జీవితంలో నిజాయితీగా ఉండే అవకాశం, ఆశలు ఏమాత్రం ఉంటాయని నేను మిమ్మల్ని అడుగుతున్నాను.

ఇది మూర్ఖత్వమా లేదా క్రూరత్వమా? మూర్ఖత్వం అంటే అంతర్గతంగా ఉండే ఉసూరుమనే స్వభావం అని నేను చెప్పడం లేదు. మూర్ఖత్వం అంటే అభివృద్ధి లేకపోవడం, చైతన్యం లేకపోవడం అని నేనంటున్నాను. పెద్దవాళ్లు క్రూరత్వం ప్రదర్శించడానికి బదులుగా వేరే కార్యక్రమాలకు తమ దృష్టి మళ్లిస్తారు. వారి పని, ప్రయోజనాలు ప్రపంచంతో ముడిపడి ఉంటాయి గనుక ఇది సాధ్యమవుతుంది. చిన్న పిల్లలకు ఈ అవకాశం ఉండదు. వారు జీవితంలోని చిన్న అంశాలను మాత్రమే చూడగలరు. వారికి బెత్తం దెబ్బలు, అలవాట్లు ఇవి మాత్రమే తెలుస్తాయి. నిజాయితీ రాహిత్యం వెనుక ఇవి దాగి ఉంటాయి. వ్యక్తి ఎంత ఎత్తు పెరిగినపపటికీ చిన్న మనిషిగా మాత్రమే జగడాలమారిగా మాత్రమే మిగులుతాడు.

2. టీచర్ - రాజ్యాంగ యంత్రం

మాస్కోలో ఒక స్కూల్‌టీచర్-విద్యార్థులను ఒక చిన్న ప్రశ్న అడిగాడు. అదేమంటే! "ఒక వ్యక్తి ఒక వస్తువును 50 రూబుల్స్‌తో కొని 10 శాతం లాభానికి అమ్మాడు. అతనికి ఎంత లాభం వస్తుంది?" క్లాసులో హుషారైన విద్యార్థి వెంటనే జవాబిచ్చాడు. "మూడు సంవత్సరాల కఠిన కారాగారశిక్ష". రష్యాలో ఈ జవాబు కరెక్ట్. రష్యాలో కమ్యూనిజం కోసం విద్యాబోధన సాగుతుంది. జర్మనీ, ఇటలీలలో ఫాసిజం కోసం స్కూళ్లలో విద్యాబోధన జరుగుతుంది. యథాతథ పరిస్థితులు కొనసాగించడానికి రాజ్యాంగ యంత్రం విద్యలో అవసరమైన జాగ్రత్తలు తీసుకోవాలి.

బ్రిటన్‌లో పెట్టుబడిదారీ విధానం ఉంది. స్వేచ్ఛామార్కెట్, లాభాలు చేసుకోడం-పెట్టుబడిదారీ విధానం పునాదులు. యథాతథ పరిస్థితులు కొనసాగడానికి నూతన తరం పిల్లలను తయారు చేయడం ప్రభుత్వ పాఠశాలల లక్ష్యం. నిజమైన విద్యాబోధన జరిగితే, వ్యవస్థ నుంచి దూరమయ్యే ధోరణి అలవడుతుంది. రాజ్యాంగ యంత్రం నిజమైన విద్యకు బదులు స్కూలు విద్యను అమలు చేస్తుంది. అందువల్ల పిల్లలు పది లేదా అంతకన్నా ఎక్కువసంవత్సరాలపాటు తమకు ప్రయోజనం లేని విషయాలు నేర్చుకుంటూ గడపాలి. ఇది వ్యవస్థకు ప్రమాదకరమైన విజ్ఞానం సంపాదించకుండా నిరోధిస్తుంది.

మనమొక ఉదాహరణ చూద్దాం. హృదయాలతో విప్లవాలు వస్తాయి. ఆలోచనలతో కాదు. ముందుగా హృదయాలు ఉప్పొంగిన తరువాత ఆలోచనలు మార్గదర్శకమవుతాయి. హృదయం అంటే భావావేశం. రాజ్యాంగ యంత్రం కొనసాగించే విద్య భావావేశాలను నిరోధిస్తుంది. సామ్రాజ్య దినోత్సవంలో మాత్రం భావావేశాలు వ్యక్తం చెయ్యడానికి వీలుంటుంది. ప్రతి రోజూ చెప్పే పాఠాల ద్వారా భావావేశాలను నిరోధించడం అత్యుత్తమమైన పద్ధతి. అందువల్ల క్లాసులో ఎటువంటి ఉత్సాహం చోటు చేసుకున్నా కోపంతో టీచర్ కనుబొమలు ముడిపడతాయి. అందువల్లనే భావావేశాలు విడుదలకు దోహదం చేసే పెయింటింగ్, కుండలు చేయడం, సంగీతం వంటి వాటిని కొంతమంది ప్రముఖ విద్యావేత్తలు తిరస్కారంతో చూస్తారు.

రాజ్యాంగయంత్రం నిర్వహించే స్కూల్‌లో ఒరిజినాలిటీ, మానవత్వం ఉన్నవారి కన్నా యాంత్రికంగా పనిచేసే టీచర్లే ఎక్కువగా అక్కరకు వస్తారు. సృజనాత్మకత కలిగిన వానికన్నా, కళాకారుని కన్నా సైనిక బ్యారక్‌లలో పనికివచ్చేవారే ఈ స్కూళ్లలో బాగా పనికొస్తారు. సాధారణంగా టీచర్లు దిగువ మధ్య తరగతి నుంచి వస్తారు. వీరు కార్మిక

వర్గానికి సన్నిహితంగా ఉంటారు. కానీ సంపన్న వర్గాలకు చేరువలో ఉండాలని కోరుకుంటారు. కార్మికవర్గం నుంచి కూడా చాలా మంది టీచర్లు వస్తారు. అయితే తెల్ల కాలర్ చూసుకోగానే తామెక్కడి నుంచి వచ్చిందీ మరచిపోతారు. కార్పొరల్‌కు ఎన్.సి.ఒ. (నాన్ కమిషన్ ఆఫీసర్) ప్రమోషన్ రాగానే పనికిమాలిన సైనికులతో కలవకుండా దూరంగా ఉంటాడు. స్కూళ్లకు సంబంధించిన వారిలో మామూలు సైనికులు ఎన్.సి.ఒ.లుగా ప్రమోషన్ పొందుతారు. ఎన్.సి.ఒ. లక్షణాలన్నిటినీ సంతరించుకుంటారు. క్రింది నుంచి పైకి ఎదిగిన సైన్యాధికారి నీచంగా ఉంటాడని ఏ సీనియర్ సైనికుడిని అడిగినా చెబుతాడు.

సైన్యం-స్కూలు మధ్య విశ్లేషణను నేను చాలా ఎక్కువగా చేస్తున్నట్టు కనబడుతుంది. కాని కవాతు గ్రౌండ్‌కు క్లాస్‌రూమ్‌కు సన్నిహితమైన పోలికలున్నాయని నేను స్పష్టం చేస్తున్నాను. ఎన్.సి.ఒ. తన పరిమితమైన పనిని చాలా జాగ్రత్తగా చేసినప్పటికీ మూర్ఖుడైన జనరల్ యుద్ధం ప్రారంభించడంలో ఈ పనిని వమ్ము చేస్తాడు. ప్రాథమిక, మాధ్యమిక స్థాయిలో టీచర్లు బాగా కృషి చేసినప్పటికీ మూర్ఖుడైన జనరల్‌గా వ్యవహరించే పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ విద్యార్థుల జీవితాలతో చెలగాటమాడి వారిని యంత్రాల స్థాయికి దిగజార్చుతుంది. శాంతి సమయాలలో ఎన్.సి.ఒ.కు పెద్ద పెద్ద విషయాలపై ఏ మాత్రం అధికారం ఉంటుందో టీచర్‌కు కూడా అంతే అధికారం ఉంటుంది. ఇద్దరూ తక్కువ స్థాయివారే. ఇద్దరూ బంట్రోతులే. ఇద్దరూ నమ్రత కలిగిన సేవకులే. వీరిద్దరి సామాజిక స్థాయి కూడా దాదాపు సమానంగానే ఉంటుంది. టీచర్‌కు గ్రామర్ బాగా తెలిసినట్లైతే, అతన్ని కొంత గౌరవ ప్రదంగా చూస్తారు. శిక్షణ ఇవ్వడంలో ఇద్దరూ నిష్ణాతులే. అది వారి వృత్తి. పెరేడ్ గ్రౌండ్‌లో సైనిక శిక్షణ ఇచ్చి మరణించడానికి తయారు చేస్తాడు అక్కడి ఇన్‌స్ట్రక్టర్. పిల్లలు జీవించడానికి శిక్షణ ఇచ్చిన వ్యక్తిని ఇన్‌స్ట్రక్టర్ అని పిలవరు. టీచర్ అని పిలుస్తారు. కాని ఈ టీచర్ శిక్షణ కూడా ధ్వంసం చేసేదిగానే ఉంటుంది. యువజనుల వ్యక్తిత్వంలో విలువగల వాటన్నిటినీ టీచర్ ధ్వంసం చేస్తాడు.

సైన్యానికి ఎన్.సి.ఒ.లు వెన్నెముక వంటి వారని అందరూ చెపుతున్నప్పటికీ సైన్యం విధానరూప కల్పనలోనూ, యుద్ధ వ్యూహంలోనూ వారికి నియంత్రణ ఉండదు. టీచర్‌కూడా అదే పడవలో ప్రయాణిస్తున్నాడు. వ్యవస్థ టీచర్ కాళ్లు, చేతులు కట్టివేస్తున్నది. అతను వ్యవస్థలో ఇమిడిపోవాలి లేదా (నా మాదిరిగా) పారిపోవాలి. విషాదభరితమైన ప్రభుత్వ విద్యలో ఇమిడిపోయే సాహసులకు లేదా మందగొడులకు నేను సలాం చేస్తున్నాను.

స్కూళ్లలో ఎక్కువభాగం అసహ్యంగా ఉంటాయి. రద్దీ ఎక్కువ. చాలా స్కూళ్లలో గాలి, వెలుతురు కూడా సరిగా ఉండవు. వాసన వస్తుంటాయి. తగినంత ఆట స్థలం

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/kbook.php?id=671